ชัยยงค์ วงศ์ชัยสุวัฒน์

ระบบเมนูและโปรแกรม Direct Access 5.0

แนะนำระบบเมนู และการใช้งานโปรแกรม เพื่อการจัดเมนู โดยผู้ใช้ไม่จำเป็นต้อง รู้เรื่องดอสมาก่อนเลย

การใช้งานโปรแกรมควบคุมดำเนินงานหรือดอสจัดเป็นความรู้พื้นฐานเบื้องต้นที่สำคัญสำหรับการเข้าไปใช้งานไมโครคอมพิวเตอร์ ผู้ใช้ควรจะต้องเรียนรู้และเข้าใจคำสั่งต่าง ๆ ของดอสหลายคำสั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับภาวะการใช้งานปัจจุบันที่เรานิยมเก็บไฟล์ข้อมูลและโปรแกรมต่าง ๆ ไว้ในฮาร์ดดิสก์ และมีการจัดไฟล์แบบโครงสร้างต้นไม้แยกเป็นไดเรคทอรีย่อยเรียงลึกเป็นระดับหลาย ๆ ชั้นก็ยิ่งจำเป็นต้องเรียนรู้ชุดคำสั่งด้านจัดการไดเรคทอรี เพราะการเรียกโปรแกรมของซอฟต์แวร์ประเภทต่าง ๆ ซึ่งจัดเก็บแยกเป็นไดเรคทอรีย่อยจะต้องมีการสั่งให้เปลี่ยนหรือย้ายไปสู่ไดเรคทอรีย่อยของโปรแกรมด้วยเสมอ

ผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์บางประเภท เช่น ผู้จัดการในระดับสูงอาจต้องการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อขอดูข้อมูลเองจากจอภาพโดยเรียกเข้าโปรแกรมประยุกต์ทันที กรณีนี้ผู้ใช้อาจไม่ต้องการหรือสนใจโปรแกรมดอสเลย วิธีหนึ่งที่นำมาช่วยงานนี้จะเป็นการสร้างโปรแกรมแบบแบตช์ไฟล์เพื่อแสดงรายการเมนู แล้วเลือกโปรแกรมหรือรายการที่ต้องการที่บรรจุคำสั่งในแบตช์ไฟล์เปลี่ยนไดเรคทอรีและเรียกโปรแกรมประยุกต์มาทำงาน เมื่อเสร็จสิ้นจากโปรแกรมก็จะกลับมายังเมนูหลักอีกครั้งหนึ่ง ด้วยลักษณะเช่นนี้ผู้ใช้งานอาจไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ดอสมาก่อนเลย

มุมโอเอสฉบับนี้จะแนะนำลักษณะของระบบเมนู พร้อมกับโปรแกรมจัดการระบบเมนูที่ได้รับความนิยมมากโปรแกรมหนึ่งคือ Direct Access เวอร์ชัน 5.0 โปรแกรมนี้ใช้งานและอำนวยความสะดวกในเรื่องของเมนูได้ดีมาก จึงขอเสนอให้ทดลองติดตั้งใช้งานกัน

ระบบเมนูสิ่งที่ขาดไม่ได้

ระบบเมนูเป็นซอฟต์แวร์เฉพาะงานด้านการเรียกใช้โปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ โดยขั้นแรกระบบเมนูจะให้หน้าจอแสดงรายการของโปรแกรมประยุกต์ที่เราเรียกใช้งานสม่ำเสมอ แล้วผู้ใช้เพียงแต่เลือกรายการที่ต้องการด้วยการกดปุ่มเรียกโปรแกรมประยุกต์ที่ระบุตามรายการนั้นมาใช้งาน เมื่อใช้งานเสร็จเลิกออกจากโปรแกรมประยุกต์ ระบบเมนูจะกลับไปสู่หน้าจอของรายการเมนูหลัก เพื่อรอการเรียกใช้โปรแกรมประยุกต์ใหม่อีกครั้ง โปรแกรมระบบเมนูจะช่วยจัดการเปลี่ยนไดเรคทอรีและเรียกโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ ให้เราเอง

ระบบเมนูได้รับความนิยมนำไปใช้กันมากในปัจจุบัน เพราะไมโครคอมพิวเตอร์สามารถใช้งานได้หลาย ๆ ทาง จึงมีโปรแกรมประยุกต์เกิดขึ้นมากมาย ขนาดของฮาร์ดดิสก์เพื่อเก็บ

ปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ ก็พลอยมีความจุสูงขึ้น ๆ ด้วย การ
นหรือเรียกโปรแกรมมาใช้ด้วยการเปลี่ยนเส้นทางไดเรคทอรี
ะพิมพ์ชื่อโปรแกรมเองด้วยคำสั่งดอสจะไม่สะดวกและค่อน
องช้า เพราะเราอาจจดจำชื่อไดเรคทอรีหรือชื่อโปรแกรมไม่ได้
องใช้เวลาเรียกดูรายการเสียก่อน

ผู้ใช้ที่เคยทำงานกับคอมพิวเตอร์มาบ้างแล้วอาจหันไปใช้
ปรแกรมประเภทเปลือกหุ้มดอสหรือดอสเชลล์ เช่น โปร-
รมพีซีทูลส์หรือโปรแกรมนอร์ตันคอมมานเดอร์ เพื่อเรียกค้น
ปรแกรมประยุกต์และเรียกใช้งาน ถึงแม้ว่าโปรแกรมเหล่านั้น
ช่วยงานต่าง ๆ ได้มาก แต่ก็ยังต้องกดปุ่มเลือกหลายครั้ง
บบเมนูจะช่วยให้ผู้ใช้ทุกระดับสามารถเรียกโปรแกรมประ-
กต์ได้ในเวลาอันรวดเร็ว และใช้วิธีการกดปุ่มน้อยที่สุด

ระโยชน์จากเมนูแบบแบตช์ไฟล์

ในสมัยก่อนเมื่อยังไม่มีโปรแกรมระบบเมนู การเรียก
ยการโปรแกรมประยุกต์จะสร้างเป็นแบตช์ไฟล์ที่ประกอบ
ยส่วนต่าง ๆ (ดังรูปที่ 1) คือ

ก. แบตช์ไฟล์เพื่อแสดงหน้าจอเริ่มใช้เมนู ซึ่งจะมีรายการ
รแกรมประยุกต์ ให้เลือกเป็นเมนูหลัก (TEST.BAT ใน
ที่ 1)

ข. ชุดของแบตช์ไฟล์ย่อยเพื่อเปลี่ยนไดเรคทอรีและเรียก
งานโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ

ในการเรียกใช้เราจะเริ่มต้นด้วยการพิมพ์ชื่อ TEST ตาม
ด้วย Enter ที่ไดเรคทอรีราก หน้าจอภาพจะมีรายการให้เลือก
5 รายการ ถ้าต้องการเรียกไปสู่โปรแกรมโลตัส 1-2-3 เราจะ
พิมพ์หมายเลข 1 ตามด้วย Enter เพื่อเรียกแบตช์ไฟล์ 1 BAT
มาทำงานด้วยการสั่งให้เปลี่ยนไดเรคทอรีเป็นไดเรคทอรีย่อย
\123 แล้วเรียกโปรแกรมดังกล่าว หลังจากเลิกจากโปรแกรม
ก็จะกลับไปเรียกแบตช์ไฟล์ TEST.BAT ที่ไดเรคทอรีรากอีก
ครั้งหนึ่ง

การสร้างเมนูแบบแบตช์ไฟล์เริ่มใช้ตั้งแต่เครื่องยี่ห้อเด็ค
เมื่อปี พ.ศ. 2526 ที่มีการใช้ฮาร์ดดิสค์พร้อมกับชุดคำสั่งจัดการ
ไดเรคทอรี วิธีนี้ผู้ใช้จะต้องเตรียมและสร้างแบตช์ไฟล์เอง จึง
ไม่ค่อยสะดวกและไม่เหมาะกับผู้ใช้งานทั่ว ๆ ไป ต่อมาได้มี
ผู้พัฒนาโปรแกรมระบบเมนูออกมาและปรับปรุงให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ
โดยเพิ่มเติมลักษณะพิเศษต่าง ๆ อีกมากมาย ซอฟต์แวร์ระบบ
เมนูมีอยู่มากแต่ที่โดดเด่นและนิยมใช้กันได้แก่

- CZ Menu เวอร์ชัน 5.0 ของบริษัท Progressive Computer Service.
- Automenu เวอร์ชัน 4.7 ของบริษัท Marshall McGee Enterprises Inc.
- Direct Access เวอร์ชัน 5.0 ของบริษัท Delta Technology International
- Power Menu เวอร์ชัน 5.3 ของบริษัท Brown Bag Software
- Point and Shoot เวอร์ชัน 2.2 ของบริษัท Vartcok
- Fixed Disk Organizer ของบริษัท ไอบีเอ็ม

TEST.BAT

```
@ECHO OFF
ECHO      1. LOTUS 123 R2.2
ECHO      2. DBASE III PLUS V1.1
ECHO      3. WORDSTAR R6.0
ECHO      4. HARVARD GRAPHICS V2.3
ECHO      5. RETURN TO DOS
ECHO      PLEASE SELECT NUMBER 1-5 AND PRESS ENTER AT THE DOS
          PROMPT...
```

ก. แบตช์ไฟล์หลักแสดงหน้าจอแรก

```
@ECHO OFF
CD \123
123
CD \
TEST
```

ข. แบตช์ไฟล์ย่อยตามรายการเมนูที่เลือก

รูปที่ 1 ระบบเมนูแบบแบตช์ไฟล์

ฉายแววลักษณะเด่น

โปรแกรมระบบเมนูเป็นที่นิยมนำมาใช้งานกันมากในปัจจุบัน เนื่องมาจากซอฟต์แวร์เหล่านี้มีลักษณะพิเศษช่วยในงานสร้างเมนู เรียกใช้โปรแกรมประยุกต์ นอกจากนี้ยังช่วยตรวจสอบไฟล์โปรแกรมต่าง ๆ ว่ามีไวรัสมาเกาะติดจนไฟล์เสียหายหรือไม่ บันทึกการเข้าไปเรียกใช้โปรแกรมประยุกต์ของผู้ใช้แล้วรายงานเป็นรายละเอียดหรือสรุปผล ซึ่งในที่นี้จะขอสรุปแยกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. โปรแกรมสร้างเมนูรุ่นใหม่ติดตั้งง่าย โดยจะแสดงรายการเมนูให้เลือกกดปุ่มเป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน การติดตั้งเมนูของโปรแกรมประยุกต์เราไม่ต้องสร้างเองเลย ซอฟต์แวร์จะช่วยสร้างให้อย่างอัตโนมัติ โดยในชุดซอฟต์แวร์ของบริษัทต่าง ๆ จะเก็บรายการโปรแกรมประยุกต์เป็นฐานข้อมูลไว้ โปรแกรมประยุกต์ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เช่น ดีเบส โลตัส 1-2-3 ออโต้แคด ฮาร์วาร์ดกราฟิก เวิร์ดเพอร์เฟ็กต์ ไมโครซอฟต์-เอ็กเซล ฯลฯ ทั้งหมดนี้จะอยู่ในฐานข้อมูลเรียบร้อยแล้ว โปรแกรมสร้างเมนูจะเข้าไปตรวจในฮาร์ดดิสก์ หาโปรแกรมประยุกต์เทียบกับโปรแกรมประยุกต์ในฐานข้อมูล ถ้าพบว่าตรงกับฐานข้อมูล โปรแกรมระบบเมนูจะสร้างเมนูอัตโนมัติให้ทันที พร้อมกับเปิดโอกาสให้เราเข้าไปแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดรูปแบบเองได้ในภายหลัง

2. ระบบเมนูที่สร้างขึ้นจะช่วยให้ผู้ใช้ไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับดอสเลย

3. ช่วยควบคุมการเรียกใช้งานโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ และเรียกไฟล์ข้อมูลต่าง ๆ

4. มีระบบบันทึกหรือติดตามการเรียกใช้โปรแกรมและข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งรายงานจากการบันทึกอาจใช้เรียกเก็บค่าบริการใช้เครื่องหรือโปรแกรม ตลอดจนใช้ประโยชน์เพื่อความปลอดภัยในการใช้บริการ

5. ระบบเมนูที่สร้างขึ้นจะช่วยเสริมความเป็นมาตรฐานของระบบให้กับเรา มีการเก็บโปรแกรมและข้อมูลอย่างเป็นระเบียบ ช่วยลดงานด้านฝึกอบรม การเรียกใช้โปรแกรมประยุกต์ และเพิ่มประสิทธิภาพของงานเดิมให้สูงขึ้น

6. โปรแกรมสร้างเมนูรุ่นใหม่ส่วนใหญ่จะให้ผู้ใช้สร้างชิ้นงานประยุกต์ด้วยตนเองในลักษณะเช่นเดียวกับแบตช์ไฟล์ บางโปรแกรมจะเป็นโปรแกรมฝังในหน่วยความจำ บางโปรแกรมจะช่วยจัดการโปรแกรมประยุกต์ประเภทฝังในหน่วยความจำต่าง ๆ ได้ และบางโปรแกรมจะมีส่วนให้เราใช้ตรวจสอบไฟล์โปรแกรมว่าติดไวรัสเสียหายหรือไม่

7. ลักษณะการเลือกใช้เมนูที่ได้จากโปรแกรมระบบเม จะใช้ง่ายด้วยการกดปุ่มเพียงปุ่มเดียวหรือสองสามปุ่มเท่าน คำอธิบายการใช้เมนูจะสั้นง่ายและได้ใจความที่สำคัญเราแท จะไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับคำสั่งดอสเลย

8. ระบบเมนูที่สร้างจากโปรแกรมสร้างเมนูจะแบ่งเป็ ระดับเมนูย่อยลึกได้หลายระดับ จึงทำให้เราได้รายการเม จำนวนมาก

Direct Access 5.0

เมื่อได้แนะนำลักษณะทั่วไปของโปรแกรมระบบเมนูแล มุมโอเอสฉบับนี้จะขอแนะนำโปรแกรม Direct Access เวอร์ 5.0 หลังจากที่วารสารไมโครฯ เคยแนะนำโปรแกรม Autome ในฉบับก่อน ๆ ไปแล้ว โปรแกรม Direct Access 5.0 เ เป็นซอฟต์แวร์ที่มียอดจำหน่ายในสหรัฐอเมริกาสูงติดอันด หนึ่งในสิบ (จากการสำรวจของวารสาร PC Magazine) เ ได้ทดลองใช้พบว่าโปรแกรมนี้เป็นประโยชน์ต่อเรามากทีเดี

Direct Access 5.0 เป็นผลิตภัณฑ์ของบริษัท De Technology International Inc. บรรจุบนแผ่นขนาด 3 กิโลไบต์จำนวนสองแผ่น โดยแผ่นแรกจะมีไฟล์ INSTAL EXE การติดตั้งก็เพียงเปลี่ยนไปช่องไดรฟ์ A แล้วพิมพ์ INSTALL ตามด้วย Enter ซอฟต์แวร์จะขึ้นรายการให้ คัดลอกไฟล์และขยายไฟล์จากแผ่นต้นฉบับทั้งสองแผ่น โ สร้างไดเรคทอรีเพื่อเก็บไฟล์ของไดเรคแอ็กเซส ในชื่อไดเร ทอรีย่อยว่า DA5 ซึ่งเราอาจเปลี่ยนเป็นชื่ออื่นก็ได้

ภายหลังการกำหนดไดเรคทอรีย่อย โปรแกรมไดเร แอ็กเซสจะทำการตรวจสอบโปรแกรมต่าง ๆ ที่เก็บในฮาร์ ดิสก์ โดยเทียบกับฐานข้อมูลโปรแกรมประยุกต์ที่ดีถึง 6 รายการ ถ้าพบโปรแกรมใดก็จะขึ้นชื่อแสดงเป็นรายการบ หน้าจอ จากนั้นซอฟต์แวร์จะถามว่าต้องการสร้างเมนูของโป แกรมประยุกต์จากรายการที่ค้นพบอย่างอัตโนมัติหรือจะค่อย สร้างเองทีละขั้น สำหรับมือใหม่ผู้เขียนอยากแนะนำให้เลื การสร้างรายการเมนูอย่างอัตโนมัติไว้ก่อน และหากต้องก แก้ไขดัดแปลงอย่างไร เราสามารถเข้าแก้ไขภายหลังได้

ต่อไปโปรแกรมจะคัดลอกและขยายไฟล์ไปยังไดเรคท \DA5 (ในปัจจุบันซอฟต์แวร์ต่าง ๆ จะมีการเก็บโปรแก แบบอัดไฟล์ เพื่อให้ใช้เนื้อที่ดิสก์น้อยลง และผลักภาระให้ผู้ เรียกแผ่นขยายไฟล์เอง เมื่อเสร็จสิ้นแล้วจะขึ้นข้อความถาม

ว่าเราต้องการแก้ไขไฟล์ AUTOEXEC. BAT ให้เรียกเข้าเมนูที่ไดเรคเอ็กเซลสร้างขึ้นโดยตรงตั้งแต่เริ่มรีเซตเครื่องหรือไม่ (บรรจุชื่อไฟล์ MENU. BAT ให้มีการเรียกใช้ใน AUTOEXEC. BAT หรือไม่) ถ้าไม่ซอฟต์แวร์จะขึ้นข้อความบอกวิธีการเรียกรายการเมนู ให้พิมพ์ชื่อ MENU แล้วตามด้วย Enter ไฟล์ MENU. BAT ที่ซอฟต์แวร์สร้างขึ้นจะเก็บไว้ในไดเรคทอรีรากของฮาร์ดดิสก์

หลังจากติดตั้งเรียบร้อยแล้ว ในไดเรคทอรีย่อย \DA5 จะประกอบด้วยไฟล์ต่าง ๆ ดังรูปที่ 2 การติดตั้งโปรแกรม Direct Access 5.0 ด้วยการคัดลอกไฟล์จากต้นฉบับทั้งสองแผ่นไปยังไดเรคทอรี \DA5 ที่สร้างขึ้นใหม่เอง แล้วจึงรันโปรแกรม INSTALL.EXE จากไดรฟ์ C เราจะได้ไฟล์ต่าง ๆ ดังรูปที่ 2 เช่นเดียวกัน แต่ไฟล์ที่คัดลอกจากต้นฉบับจะถูกลบออกไปด้วย

วิธีเรียกใช้ Direct Access

เราจะเรียกเข้าสู่รายการเมนูที่สร้างจาก Direct Access 5.0 ด้วยการพิมพ์ชื่อ MENU ที่ไดเรคทอรีราก ซึ่งเราจะได้เมนูหลักดังรูปที่ 3 การเรียกใช้โปรแกรมประยุกต์จะเป็นการเลือกกดปุ่มตัวอักษร (A...Z) หรือเลื่อนแถบสว่างไปยังรายการที่ต้องการแล้วกด Enter นอกจากนี้เรายังสามารถใช้ปุ่มฟังก์ชันคีย์ขอดูข้อมูลของระบบ (F3 System Info) แสดงโลโก้ (F5 Logo) กลับไปสู่ดอส (F10 Exit to DOS) และการควบคุมการใช้งานเมนูที่สร้างขึ้น (F1 Maintenance)

```
 Volume in drive C has no label
 Directory of  C:\DA5

.              <DIR>          6-14-91   2:11p
..             <DIR>          6-14-91   2:11p
FSEARCH  DAT     65536         6-14-91   2:49p
FSEARCH  IDX    133128         6-14-91   2:50p
MENU     DAT     13267         6-14-91   2:52p
CUSTOM   000       471         6-14-91   2:51p
SEARCHDB EXE    188832         6-14-91   2:52p
DA_MENU  EXE    169831         6-14-91   2:54p
DA_TRAK  EXE    171381         6-14-91   2:53p
DA_CMPG  EXE    193141         6-14-91   2:54p
DA_LOGO  PCX      8771         6-14-91   2:54p
MAIN     DAT        63         6-28-91   2:18p
MENU     CNF       642         6-28-91   1:47p
EXIT2DOS TXT         6         6-14-91   2:54p
       14 File(s)   8712192 bytes free
```

รูปที่ 2 รายการไฟล์หลังจากติดตั้ง Direct Access 5.0

หน้าตาของรายการเมนูหลักระดับแรกซึ่งปรากฏบนจอภาพ (รูปที่ 3) เราสามารถควบคุมเปลี่ยนแปลงได้ค่อนข้างมาก นับตั้งแต่กรอบเส้นคู่ที่ล้อมภายนอก ข้อความบรรทัดที่หนึ่งและสอง รายการเมนูต่าง ๆ การใช้ฟังก์ชันคีย์ การแสดงวันที่เวลา การควบคุมนี้จะเรียกผ่านฟังก์ชันคีย์ F1 Maintenance ซึ่งเราจะได้เป็นรายการเมนูย่อย ดังรูปที่ 4 ที่ประกอบด้วยการสร้างและแก้ไขเมนูหลัก การสร้างและแก้ไขเมนูย่อย การกำหนดรูปแบบของโปรแกรมและสุดท้ายการบันทึกด้านการใช้งาน เพราะการควบคุมหรือกำหนดรูปแบบของโปรแกรมเป็นเรื่องที่สำคัญของระบบมาก จึงนำมากล่าวก่อนเรื่องอื่น ๆ

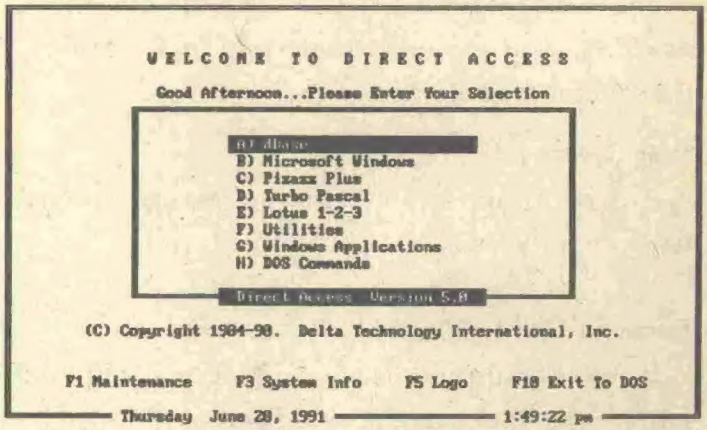

รูปที่ 3 รายการเมนูหลัก

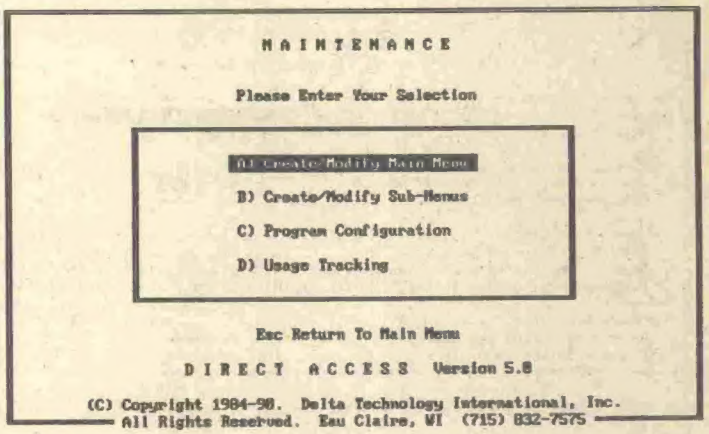

รูปที่ 4 การควบคุมดูแลใช้งานเมนู (Maintenance)

รูปแบบของโปรแกรม

เราสามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบของ Direct Access 5.0 ด้วยการกดปุ่มฟังก์ชันคีย์ F1 จากเมนูหลัก แล้วกดปุ่ม C ของรายการ Configuration จากเมนูย่อยจนกว่าจะได้รายการให้เลือกกำหนดรูปแบบของโปรแกรมดังรูปที่ 5 หลายรายการ การเลื่อนไปยังรายการต่าง ๆ จะใช้ปุ่มลูกศรขึ้น (หรือ Tab), ลง (Shift-Tab), Home (รายการแรก) หรือ End (รายการสุดท้าย) วิธีใช้งานแต่ละการควบคุมมีรายละเอียดดังนี้

Menu Title

การพิมพ์ข้อความบรรทัดแรกของเมนูหลัก เราสามารถป้อนได้ถึง 60 ตัวอักษรถ้าจำนวนตัวอักษรน้อยกว่า 30 ตัวอักษร การแสดงตัวอักษรนั้นจะมีการแทรกช่องว่างระหว่างตัวอักษรดังตัวอย่างของข้อความ WELCOME TO DIRECT ACCESS เราสามารถเปลี่ยนข้อความไปเป็นข้อความใดก็ได้ อาจเป็นชื่อหน่วยงานของเรา

Menu Greeting

ข้อความที่บรรทัดที่สองของเมนูหลักเราสามารถป้อนได้ถึง 44 ตัวอักษร

Execute on "Exit To DOS"

ขณะอยู่ที่เมนูหลัก การกดปุ่มฟังก์ชันคีย์ F10 เพื่อให้ออกจากโปรแกรมไดเรคแอ็กเซสไปสู่ดอส เราอาจพิมพ์คำสั่งดอสหรือเรียกโปรแกรมมาทำงานได้ โดยเราสามารถป้อนได้ถึง 60 ตัวอักษร

Password For "Exit To DOS"

รหัสผ่านสำหรับการออกจากโปรแกรมไดเรคแอ็กเซสไ
สู่ดอส รหัสผ่านสามารถกำหนดได้ 16 ตัวอักษร ถ้าเราเลือ
รหัสผ่านนี้เป็น OFF รายการ EXIT TO DOS จะหายไ
จากหน้าจอไม่ปรากฏให้เห็นเลย

Password for "Maintenance"

รหัสผ่านสำหรับการควบคุมการใช้งานเมนู โดยรหั
ผ่านนี้มีได้ถึง 16 ตัวอักษร เมื่อเรากำหนดรหัสผ่านกับกา
ควบคุมการใช้งานเมนู หรือการออกไปสู่ดอสของรายการที่แล้
การกดปุ่มฟังก์ชันที่สอดคล้องกันจะแสดงช่องหน้าต่างให้เร
ป้อนรหัสผ่านเสียก่อน ดังรูปที่ 6 กรณีของการควบคุมการใ
เมนู (F1) จะยอมให้เราป้อนรหัสผ่านได้ภายในสามครั้ง หา
มากกว่านั้นระบบจะสั่งให้กลับไปเมนูหลัก

Virus Detection

การกำหนดรูปแบบการตรวจสอบไวรัสคอมพิวเตอร์ ซึ่
เราสามารถเลือกด้วยการกดปุ่ม Space หรือลูกศรไปทางซ้า
หรือขวา โดยมีรายการให้เลือก 4 แบบคือ off, level1, leve
2 และ level3 รายการ OFF แสดงว่าไม่มีการตรวจสอบ ราย
การ level3 จะเป็นระดับที่มีระบบการตรวจสอบมากที่สุด คื
จะมีการเก็บรายละเอียดของไฟล์ต้นฉบับไว้ทั้งหมด ถ้ามีกา
เรียกโปรแกรมประยุกต์ใดมาทำงานไฟล์โปรแกรมนั้นจะถู
อ่านรายละเอียดเพื่อไปเปรียบเทียบกับข้อมูลสถิติเดิม ถ้ามีข้อ
ผิดพลาดไม่ตรงกัน ไฟล์โปรแกรมจะเตือนให้ทราบเช่นกัน แ
ข้อมูลละเอียดจะลดน้อยลงตามลำดับ รูปที่ 7 เป็นตัวอย่า
บอกความผิดพลาดของไฟล์ที่อาจเกิดจากการติดไวรัส เป็
เวอร์ชันใหม่หรือไฟล์เกิดผิดพลาดเสียหาย

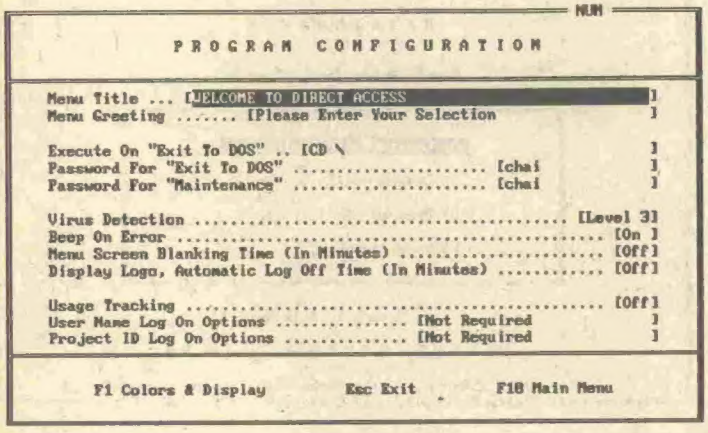

รูปที่ 5 การกำหนดรูปแบบของโปรแกรม

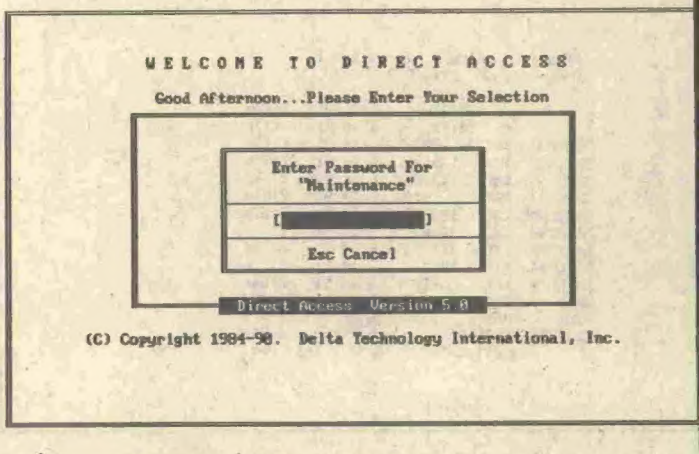

รูปที่ 6 การนำเข้ารหัสผ่านเพื่อไปสู่การควบคุมใช้งานเมนู

Beep On Error

เราจะสั่งให้มีเสียงร้องจากลำโพงของเครื่องหรือไม่ ถ้ากิดข้อผิดพลาดขึ้น

Menu Screen Blanking Time

ถ้าจอเมนูไม่มีการใช้งานนาน ๆ เราอาจสั่งให้ล้างจอภาพ และถ้าต้องการให้จอเมนูนั้นกลับคืนมาก็กดปุ่มใด ๆ ก็ได้ เราสามารถสั่ง OFF (ไม่มีการล้างจอภาพ) หรือตั้งเวลาก่อนล้างจอภาพได้ตั้งแต่ 1 นาทีจนถึง 45 นาที

Display Logo, Automatic Log OFF Time

ขณะอยู่ที่เมนูหลักหรือเมนูย่อย หากเราไม่ได้กดปุ่มใด ๆ ภายในเวลาที่กำหนด หน้าจอจะแสดงโลโก้ดังรูปที่ 8 และเมื่อกดปุ่มใด ๆ ก็จะกลับไปสู่เมนูใหม่อีกครั้ง เราสามารถกำหนดรายการเป็น OFF หรือตั้งเวลาตั้งแต่ 1 ถึง 45 นาที สำหรับรูปภาพโลโก้จะเก็บอยู่ในไฟล์ DA__LOGO.PCX เราอาจสร้างโลโก้ของเราเองด้วยโปรแกรมประเภท Paint เก็บไว้ในไฟล์นามสกุล .PCX แล้วเปลี่ยนชื่อไปใช้ DA__LOGO.PCX ลงในไดเรคทอรีของไดเรคแอ็กเซส

Usage Tracking

การสั่งบันทึกข้อมูลการใช้เมนูหรือเรียกใช้โปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ ถ้าเราตั้งค่าเป็น ON การเก็บข้อมูลจะถ่ายลงสู่ไฟล์ USAGE.LOG

User Name Log On Option

เราสามารถกำหนดชื่อผู้ใช้สำหรับการเรียกเข้าไปใช้เมนูได้ถึง 75 ชื่อ รายการเลือกแบ่งได้เป็น

- Not Required (ไม่ระบุชื่อในการเข้าไปใช้เมนู)
- Validate On, Display On (ต้องระบุชื่อผู้ใช้และแสดงชื่อที่เมนูหลัก)
- Validate On, Display Off (ต้องระบุชื่อผู้ใช้แต่ไม่แสดงที่เมนูหลัก)
- Validate Off, Display Off (ไม่ต้องระบุชื่อผู้ใช้และแสดงชื่อผู้ใช้ที่เคยใช้อยู่)

ถ้ารายการเลือกไม่ใช่ Not Required เราจะใช้ปุ่มฟังก์ชันคีย์ F2 เพื่อเรียกไปสู่การป้อนชื่อผู้ใช้ ซึ่งเราจะพิมพ์ได้ 75 ชื่อ แต่ละชื่อยาวไม่เกิน 10 ตัวอักษรและเราสามารถกำกับรหัสผ่านกับชื่อผู้ใช่แต่ละรายได้ด้วยความกดปุ่มฟังก์ชันคีย์ F8 ดังรูปที่ 9 เรียงลำดับชื่อผู้ใช้ด้วยฟังก์ชันคีย์ F1 และลงชื่อผู้ใช้ด้วยฟังก์ชันคีย์ F2

Project ID Log On Options

การกำหนดรหัสของโครงการ ซึ่งวิธีการกำหนดจะเหมือนกับในกรณีชื่อของผู้ใช้ทุกประการ โดยมีรายการให้เลือก 4 รายการ ถ้าเลือกต้องมีรหัสโครงการ เราจะกดปุ่มฟังก์ชันคีย์

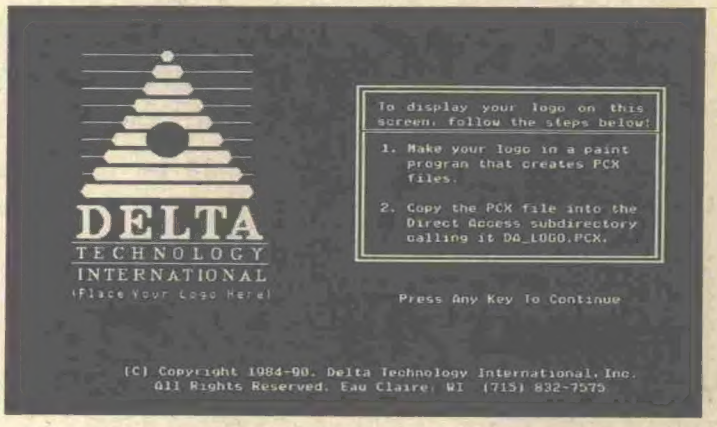

รูปที่ 8 รูปภาพโลโก้ที่เก็บในไฟล์ DA_LOGO.PCX

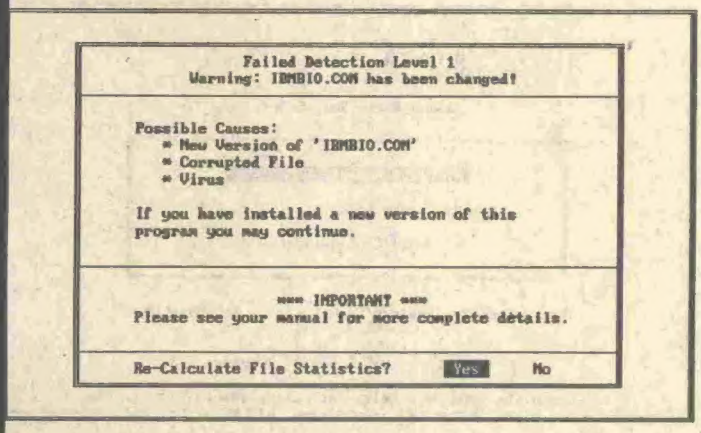

รูปที่ 7 การฟ้องบอกอาการของไฟล์ว่าเกิดผิดปกติขึ้น

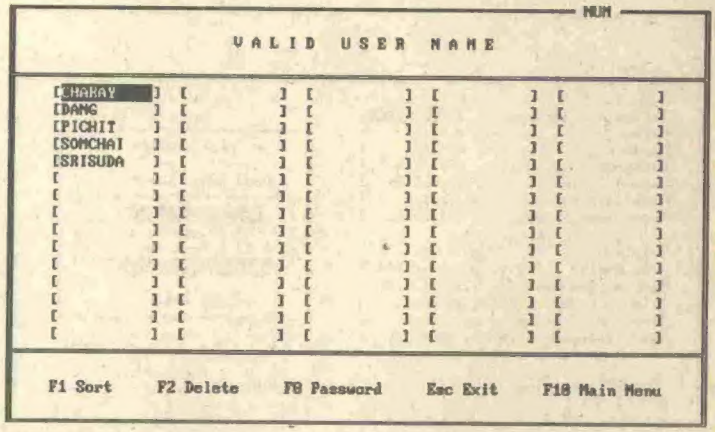

รูปที่ 9 การกำหนดชื่อผู้ใช้ระบบเมนู

F3 เพื่อเรียกไปสู่การป้อนรหัสโครงการได้ถึง 75 โครงการ แต่ละโครงการสามารถกำหนดรหัสผ่านได้อีกถ้าต้องระบุทั้งชื่อผู้ใช้และรหัสโครงการ โปรแกรมระบบเมนูจะให้เราระบุชื่อผู้ใช้ก่อนเสมอ

เมื่อติดตั้งหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบเรียบร้อยแล้ว การกดปุ่ม Esc เพื่อออกจากเมนูการเปลี่ยนรูปแบบ โปรแกรมจะขึ้นข้อความถามว่า ต้องการเซฟรูปแบบที่เปลี่ยนใหม่หรือไม่ด้วย Yes (เซฟ) No (ไม่เซฟ) Cancel (ยกเลิกการเปลี่ยนใหม่ไปใช้ของเดิม) แต่ถ้ากดปุ่มฟังก์ชันคีย์ F10 ก็จะเซฟรูปแบบอัตโนมัติแล้วกลับไปเมนูหลักทันที ซึ่งการเลือกกดปุ่ม Esc หรือฟังก์ชันคีย์ F10 จะใช้ลักษณะเช่นนี้ตลอดทั้งโปรแกรม

เปลี่ยนสีและการแสดงหน้าจอ

ขณะอยู่ที่รายการเมนูการกำหนดรูปแบบของโปรแกรม เราสามารถกำหนดการแสดงที่หน้าจอของเมนูด้วยการกดปุ่มฟังก์ชันคีย์ F1 เราจะได้รายการย่อยสำหรับเลือกดังรูปที่ 10 โดยทางซ้ายเป็นการเลือกสีและการแสดงของเมนู ส่วนทางขวาจะแสดงตัวอย่างของเมนูที่มีผลจากการกำหนดค่าทางซ้ายมือ ส่วนแสดงสีเป็นการเลือกกำกับสีให้แก่แต่ละส่วนของเมนู เราสามารถเลือกส่วนแสดงของเมนูได้หลากหลายรูปแบบดังนี้

Menu Border

การเลือกให้มีกรอบเส้นรอบ ๆ เมนูหรือไม่

Time of Day Greeting

การเลือกให้มีข้อความสวัสดีที่บรรทัดที่สองของเมนูหลักหรือไม่ ถ้าตอบว่า NO ข้อความสวัสดีจะเป็น Good morning, Good afternoon, Good evening เป็นต้น โดยคอยตรวจเช็คจากเวลาในขณะนั้น

Selection Mode

การเลือกวิธีแสดงรายการเมนู ถ้าเป็น Highlight bar จะแสดงด้วยตัวอักษรและรายการพร้อมแถบสว่าง No Highlight Bar จะแสดงเฉพาะตัวอักษรและรายการไม่มีแถบสว่าง ส่วน Muemonic จะแสดงเฉพาะรายการเมนูพร้อมแถบสว่าง การเลือกรายการจะต้องกดตัวอักษรตัวแรกของรายการ ถ้าอักษรตัวแรกซ้ำกัน เราอาจต้องกดหลายครั้ง เพื่อเลื่อนไปยังรายการที่ต้องการแล้วจึงกด Enter

Time

การเลือกวิธีแสดงเวลาที่ปรากฏในเมนูหลัก หากไม่ต้องการแสดงจะต้องเลือกรายการ Not Displayed

Date

การเลือกวิธีแสดงวันที่ที่ปรากฏในที่เมนูหลัก ถ้าเราไม่ต้องการแสดงเราจะเลือกรายการ Not Displayed

บันทึกการใช้งาน

โปรแกรมไดเรคแอ็กเซสจะอำนวยความสะดวกให้เราบันทึกรายงานการใช้โปรแกรมประยุกต์ของผู้ใช้ต่าง ๆ ตั้งแต่เวลาที่เข้าทำงาน ชื่อผู้ใช้ ตลอดจนรหัสโครงการตามที่กำหนดไว้ในหัวข้อก่อนหน้านี้ เราจะจัดการเกี่ยวกับการบันทึกใช้งานด้วยวิธีกดรายการ D)Usage Tracking ของเมนูควบคุมการใช้งานเมนู (Maintenance) ซึ่งเราจะได้รายการดังรูปที่ 11

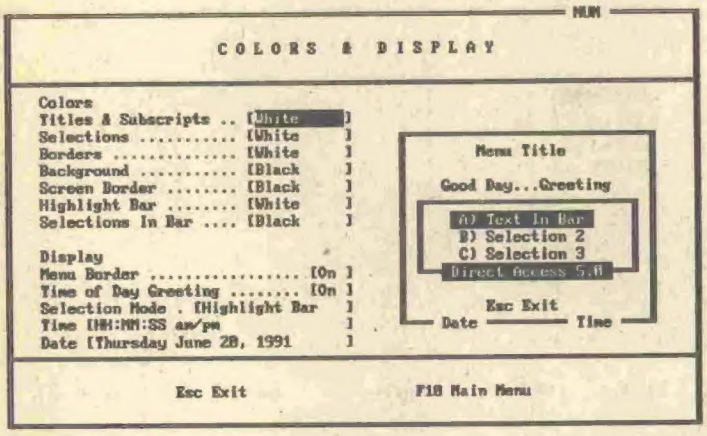

รูปที่ 10 การกำหนดสีและการแสดงหน้าจอของเมนู

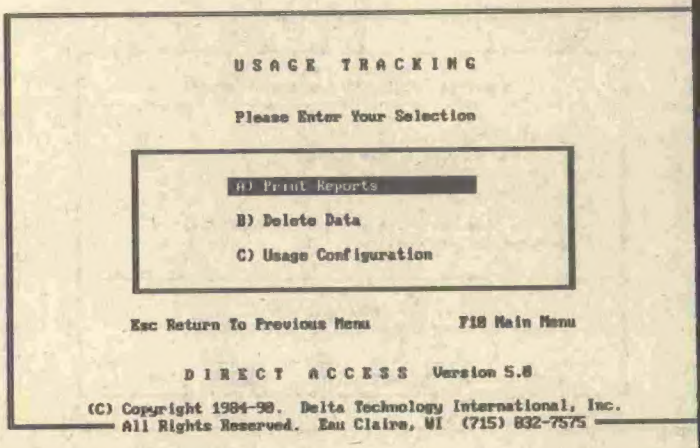

รูปที่ 11 เมนูการบันทึกการใช้งาน

ัพิมพ์รายงาน ลบข้อมูลบันทึก หรือการกำหนดรูปแบบ
รบันทึก

การพิมพ์รายงานจะมีรายการให้เลือกดังรูปที่ 12 โดย
อกว่าข้อมูลบันทึกนี้มาจากไฟล์ USAGE.LOG ซึ่งมีจำนวน
รคอร์ด ในรายงานนี้จะเรียงลำดับตามชื่อผู้ใช้ (User Name)
หัสโครงการ (Project ID) ชื่อโปรแกรมประยุกต์ (Applica-
on Name) หรือตามวันที่เวลา (Date/Time) และเลือกเฉพาะ
งเรคอร์ดตามเงื่อนไขของ Find Where ที่อาจเป็นทุกเรคอร์ด
ll Record) หรือเงื่อนไขที่ประกอบด้วยมากกว่า น้อยกว่า
ากับ มากกว่าเท่ากับ หรือน้อยกว่าเท่ากับ เช่น User Name
D จะหมายถึงรายงานการใช้ของชื่อผู้ใช้ทุกคนที่ขึ้นต้น
วยตัวอักษร D เป็นต้น

การเรียงลำดับที่กล่าวไว้ตอนต้นเป็นการเรียงตามคีย์หลัก
รือ Primary Key เราอาจกำหนดให้เรียงที่คีย์รองอีก ด้วย
รกำหนดที่ Secondary Sort รายงานที่พิมพ์เราสามารถ
หนดให้เป็นรายงานรวมสรุป (Summary) แสดงรายละ-
ยด (Detailed) และอาจจัดกลุ่มรายงานเป็นรายวัน (Daily)
ายสัปดาห์ (Weekly) รายเดือน (Monthly) รายสามเดือน
Quarterly) หรือรายปี (Yearly)

ผลของรายงานจะนำออกแสดงที่จอภาพ เครื่องพิมพ์
รือเก็บใส่ไฟล์ กรณีเก็บใส่ไฟล์เราต้องระบุชื่อไฟล์ปลายทาง
วยเสมอ สุดท้ายเราสามารถกำหนดระยะเวลาของรายงาน
มจากวันที่เท่าไร ถึงวันที่เท่าไร เมื่อกำหนดรายการเรียบร้อย
ล้ว การพิมพ์รายงานจะเริ่มจากการกดปุ่มฟังก์ชันคีย์ F1

ข้อมูลจากการบันทึกใช้งาน เราอาจทำการแก้ไขทำการ
บออกด้วยการเลือกรายการ B)Delete Data ซึ่งการลบออก

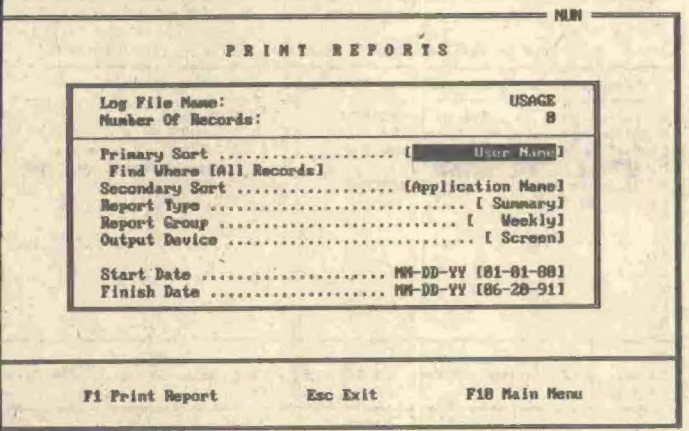

ปที่ 12 การพิมพ์รายงานใช้งาน

นี้จะเลือกลบออกตามชื่อผู้ใช้ ชื่อโครงการ ชื่อโปรแกรมประยุกต์ หรือตามวันที่ด้วยเงื่อนไขต่าง ๆ ภายในวันที่ที่ระบุ

ภายในรายงานเราสามารถกำหนดข้อความหรือสั่งงานเพิ่มเติมได้อีกด้วยการเลือกรายการ C)Usage Configuration ซึ่งจะได้หน้าจอให้เลือกรูปแบบการบันทึกดังรูปที่ 13 ตามรายละเอียดดังรูปที่ 14

การควบคุมเมนูหลักเพิ่มเติม

จากเมนูหลักของระบบเมนู เราสามารถใช้ฟังก์ชันคีย์เรียกไปสู่การควบคุมเมนูด้วยฟังก์ชันคีย์ F1 การควบคุมนี้ถือเป็นเรื่องสำคัญ บางครั้งเราอาจไม่ต้องการให้ผู้ใช้ทั่วไปเข้าไปควบคุมการใช้เมนู ด้วยการกำหนดรหัสผ่านตามที่กล่าวมาแล้ว

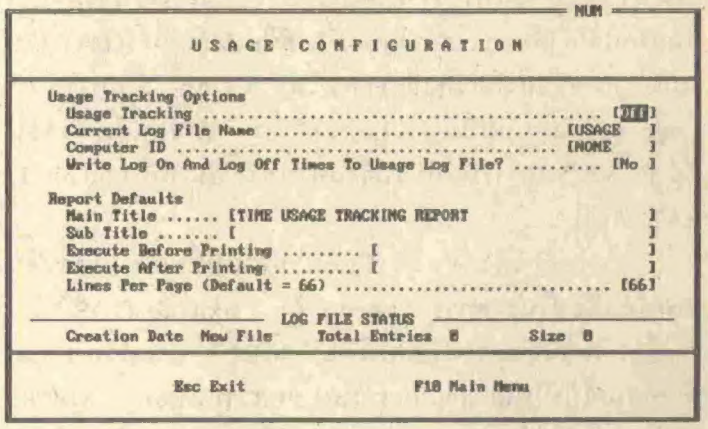

รูปที่ 13 การกำหนดรูปแบบการบันทึกใช้งานเมนู

รายการ	รายละเอียด
Usage Tracking	การเลือกให้มีการบันทึกการใช้งานเมนูหรือไม่
Current Log File name	ชื่อไฟล์ที่เก็บบันทึกการใช้งาน ค่าดีฟอลต์คือ USAGE.LOG เราอาจกำหนดไปใช้ชื่ออื่นก็ได้ แต่ต้องอยู่ในไดเรคทอรีของไดเรคแอ็กเซสเท่านั้น
Computer ID	การแสดงแหล่งต้นทางของไฟล์ที่ใช้เก็บบันทึกการใช้งานเมนู
Write Log On And Log Off Time to Usage Log File	การสั่งให้บันทึกเวลาเริ่มเข้าใช้งานและเวลาที่เลิกออกจากโปรแกรมประยุกต์
Main Title	การกำหนดข้อความที่เป็นหัวเรื่องของรายงานบันทึกการใช้งาน ยาวไม่เกิน 60 ตัวอักษร
Sub Title	การกำหนดข้อความที่เป็นหัวเรื่องรองของรายงานบันทึกยาวไม่เกิน 60 ตัวอักษร
Execute Before Printing	การสั่งให้ทำงานอื่นก่อนการพิมพ์
Execute After Printing	การสั่งให้ทำงานอื่นหลังการพิมพ์
Lines Per Page	การกำหนดจำนวนบรรทัดของงานพิมพ์ที่สามารถกำหนดค่าเริ่มจาก 60 ไปถึง 99 บรรทัด

รูปที่ 14

เราอาจบังคับไม่ให้มีการใช้ฟังก์ชันคีย์ F11 เรียกไปสู่การควบคุมก็ได้ ตามปกติเมื่อเรียกฟังก์ชันคีย์ F1 จะเป็นการเรียกไฟล์ DA__CNFG.EXE มาทำงาน ถ้าเราเปลี่ยนชื่อไฟล์นี้ไปเป็นไฟล์ชื่ออื่น ที่หน้าเมนูหลักจะเปลี่ยน F1 Maintenance ไปเป็น F1 Usage Tracking ทันที คือแทนที่จะเรียกไฟล์ DA__CNFG.EXE มาใช้จะเป็นการเรียก DA__TRAK.EXE มาแทน ถ้าเปลี่ยนชื่อไฟล์ DA__TRAK.EXE เป็นชื่ออื่นแล้วเรียก MENU ที่ไดเรคทอรีรากอีกครั้งหนึ่ง คราวนี้เราจะไม่เห็นรายการของฟังก์ชันคีย์ F1 อีก ถ้าเราเปลี่ยนชื่อกลับไปชื่อเดิมก็จะเรียก F1 กลับคืนมาได้

ในส่วนของการเรียกใช้ฟังก์ชันคีย์ F3 ของเมนูหลัก เราสามารถเข้าไปเรียกดูข้อมูลของระบบคือ ดูข้อมูลของฮาร์ดแวร์และข้อมูลของฮาร์ดดิสก์

การกดปุ่มฟังก์ชันคีย์ F5 จะแสดงโลโก้จากไฟล์ DA__LOGO.PCX ขึ้นมา เราอาจเปลี่ยนให้ไปแสดงชิ้นงานอย่างอื่นแทนโลโก้ ด้วยการสร้างแบตช์ไฟล์ชื่อ LOGOFF.BAT เก็บในไดเรคทอรีของไดเรคแอ็กเซสหรือ \DA5 รายการ F5 Logo จะเปลี่ยนไปเป็น F5 Log Off แทน การกดปุ่มฟังก์ชันคีย์ F5 จะเป็นการเรียกให้ทำงานตามคำสั่งในไฟล์ LOGOFF.BAT ทันที

การกดปุ่มฟังก์ชันคีย์ F10 จะกลับไปที่ดอส (ซึ่งจะขึ้นกับคำสั่งที่อยู่ในรายการ Execute on "Exit To DOS" อีกทีหนึ่ง) โดยมีข้อความบอกให้พิมพ์ MENU ตามด้วย Enter เพื่อกลับเข้าไปในไดเรคแอ็กเซสใหม่ ข้อความที่บอกว่า MENU จะเก็บอยู่ในไฟล์ EXIT2DOS.TXT ที่บรรจุในไดเรคทอรีของ \DA5 ถ้าหากเราเปลี่ยนข้อความในไฟล์ EXIT2DOS.TXT ไปเป็นข้อความอื่นที่ไม่ใช่ MENU การออกไปสู่ดอสด้วยฟังก์ชันคีย์ F10 จะไม่ปรากฏข้อความบอกวิธีเข้าไดเรคแอ็กเซสอีกเลย ถ้าเราต้องการเปลี่ยนข้อความว่า MENU ไปเป็นชื่ออื่น แล้วมีข้อความบอกวิธีเข้าไดเรคแอ็กเซสด้วย เราจะต้องนำชื่ออื่นนั้นไปเป็นชื่อของแบตช์ไฟล์แทน MENU. BAT ที่เก็บในไดเรคทอรีรากด้วย และนำชื่อนั้นไปเก็บในไฟล์ EXIT2DOS.TX

การเปลี่ยนแปลงรายการเมนู

รายการเมนูต่าง ๆ เราสามารถทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขด้วยการเลือกรายการ A) Create/Modify Main Menu สำหรับการแก้ไขเมนูหลัก หรือ B) Create/Modify Sub__Menu จากเมนูของการควบคุมใช้งาน

รูป 15 เป็นรายการเมนูหลักที่เราสามารถใส่รายการได้รวม 26 รายการจากตัวอักษร A ถึง Z เราจะแทรกรายการ ลบรายการ หรือย้ายรายการด้วยการใช้ฟังก์ชันคีย์ F1, F2 หรือ F3 ตามลำดับ ในแต่ละรายการของเมนู เราสามารถกำหนดรหัสผ่านโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ ด้วยการกดฟังก์ชันคีย์ F8 และเรียกไปยังเมนูย่อยของรายการต่าง ๆ ด้วยการกดฟังก์ชันคีย์ F9

ระบบเมนูของโปรแกรมไดเรคแอ็กเซส สามารถจัดเป็นโครงสร้างแบบต้นไม้เรียงเมนูย่อยลึกลงไปได้อีก 5 ระดับ เมื่อรวมกับเมนูหลักจะรวมเป็น 6 ระดับด้วยกัน

รูปที่ 16 เป็นเมนูของการสร้างและแก้ไขเมนูย่อยของรายการ "DOS Commands" ในเมนูหลัก ในเมนูย่อยและระดับเราสามารถบรรจุรายการได้ 26 รายการเช่นเดียวกัน

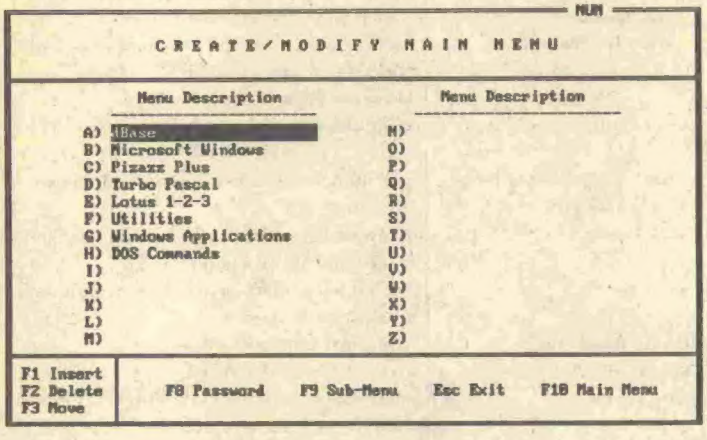

รูปที่ 15 การสร้างและแก้ไขเมนูของเมนูหลัก

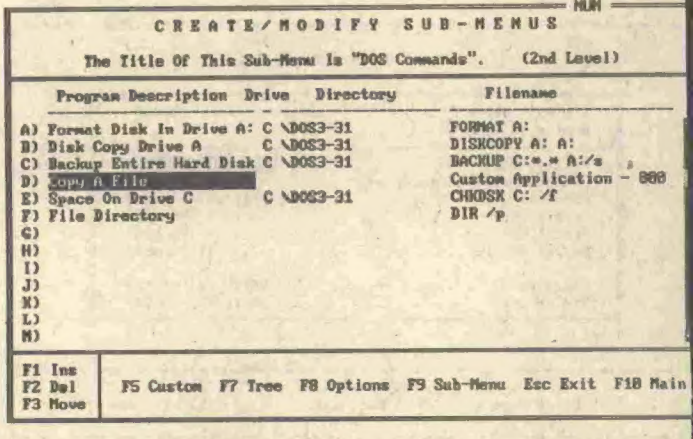

รูปที่ 16 การสร้างและแก้ไขเมนูย่อย

เมนูหลัก โดยเราจะใช้ฟังก์ชันคีย์ F1, F2 และ F3 ในการแทรกรายการ ลบรายการ และย้ายรายการตามลำดับ ในแต่ละรายการจะมีชื่อโปรแกรมหรือเมนูพร้อมกับการระบุไดรฟ์เส้นทางไดเรคทอรีและชื่อไฟล์โปรแกรม ถ้าเราจำชื่อไดเรคทอรีย่อยและโปรแกรมไม่ได้ เราสามารถกดปุ่ม F7 เพื่อเรียกโครงสร้างต้นไม้ของไดเรคทอรีและรายการไฟล์ แล้วเลือกนำชื่อโปรแกรมมากรอกใส่ลงรายการ ดังรูปที่ 17

การกดฟังก์ชันคีย์ F5 ในรายการใดจะเป็นการสร้างชิ้นงานประยุกต์ขึ้นเองในลักษณะเช่นเดียวกับแบตช์ไฟล์ดังรูปที่ 18 ซึ่งเราจะเก็บคำสั่งที่อาจเป็นคำสั่งดอส คำสั่งในแบตช์ไฟล์ ชื่อไฟล์โปรแกรม หรือคำสั่ง prompt ได้ถึง 30 คำสั่ง ชิ้นงานที่สร้างขึ้นจะเก็บในไฟล์ชื่อ CUSTOM และนามสกุลจะเป็น 001, 002 เรียงลำดับเรื่อย ๆ ตามจำนวนชิ้นงาน ในรูปที่ 18

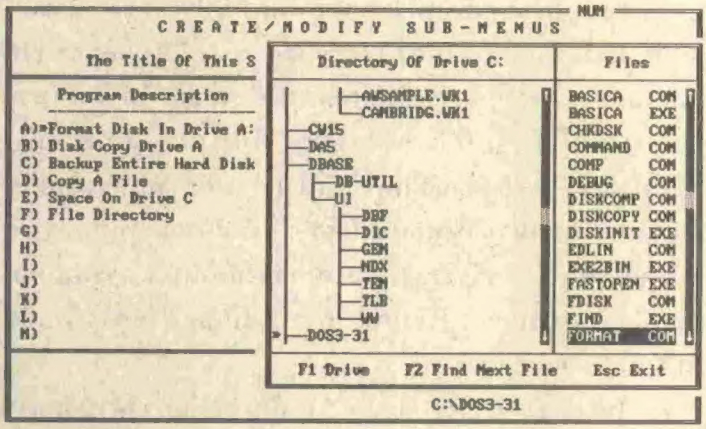

รูปที่ 17 การกดฟังก์ชันคีย์ F7 เพื่อแสดงรายการไฟล์ตามไดเรคทอรีย่อย

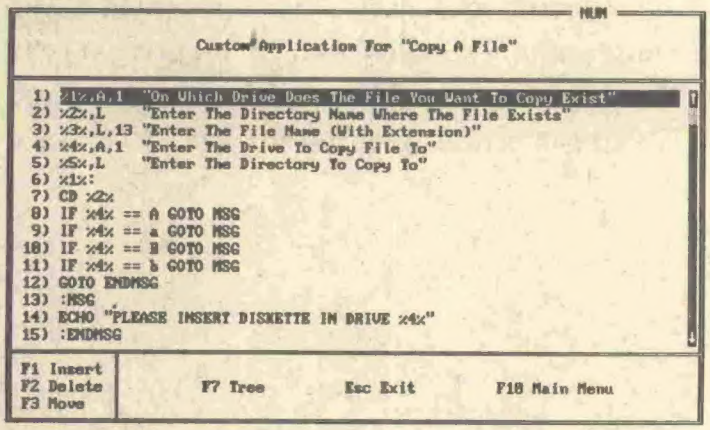

รูปที่ 18 ชิ้นงานประยุกต์ของการคัดลอกไฟล์จากไดรฟ์และไดเรคทอรีหนึ่งไปยังไดรฟ์และไดเรคทอรีอื่น

คำสั่งที่หนึ่งถึงห้าจะเรียกว่าคำสั่ง prompt ประกอบด้วยรูปแบบคำสั่งดังนี้

% ชื่อ prompt %, ชนิดอินพุต, ความยาวอินพุต "ข้อความ"

ในคำสั่งแรกชื่อ prompt ที่อยู่ระหว่างเครื่องหมายเปอร์เซ็นต์จะเป็นตัวอักษร 1 ชนิดของอินพุตจะเป็น A ที่หมายถึงการรับอินพุตเป็นตัวอักษรความยาว 1 ตัวอักษร พร้อมข้อความบอกชื่อไดรฟ์ของไฟล์ต้นทาง ชื่อ prompt อาจเป็นตัวอักษร, ตัวเลข หรือตัวอักษรพิเศษ (–) และขีดเส้นใต้ (_) จะเป็นช่องว่างและเครื่องหมาย (^) ไม่ได้ ชนิดของอินพุตจะเป็นตัวเลข (N) ตัวอักษร (A) ตัวเลขหรือตัวอักษรได้ทั้งหมด (L) นอกจากนี้ยังมีชนิดอินพุตแบบพิเศษเพื่อให้เลือก Yes/No/Cancel (Y) เลือก OK กับ Esc (0) หรือเลือกไดรฟ์ (D) ส่วนความยาวของอินพุตเรากำหนดได้จาก 1 ถึง 130 ตัวอักษร แต่ค่าดีฟอลต์จะเท่ากับ 30 ตัวอักษร

การกดฟังก์ชันคีย์ F5 จะเป็นการกำหนดรูปแบบประกอบรายการเมนูที่ชี้อยู่ รูปที่ 19 เป็นการกำกับรายการเลือกกับการคัดลอกไฟล์ เราสามารถกำหนดรหัสผ่านกับโปรแกรมต่าง ๆ สั่งให้มีการหยุดหรือเลิกโปรแกรมด้วยปุ่มคอนโทรลเบรคหรือไม่ ให้หยุดชั่วขณะหลังการเรียกโปรแกรมทำงานหรือไม่ สั่งให้เลิกจากระบบเมนูหลังเรียกโปรแกรมหรือไม่ สั่งให้ออกไปสู่ดอสหลังเรียกโปรแกรมหรือไม่ และสุดท้ายสั่งให้กลับไปเมนูย่อยหรือไม่ เมื่อกำหนดค่าทุกอย่างเรียบร้อย เราจะสั่งให้ยอมรับค่าทุกตัวด้วยการกดปุ่มฟังก์ชันคีย์ F1

การกดฟังก์ชันคีย์ F9 ที่รายการใด ๆ จะเป็นการเรียกไปสู่เมนูย่อยในระดับที่ต่ำลงไปอีกขั้นหนึ่ง เราสามารถกำหนด

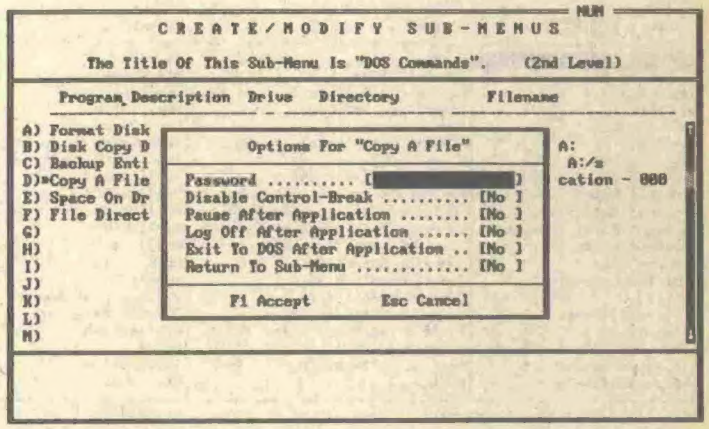

รูปที่ 19 การทำงานประกอบการเรียกทำงานของรายการคัดลอกไฟล์

ระบบเมนูได้รวม 6 ระดับ แต่ละระดับจะมีเมนูได้ 26 รายการ และมีช่องคอลัมน์แบ่งเป็นรายการเมนู ชื่อไดรฟ์ เส้นทางไดเรคทอรีและชื่อไฟล์เหมือนเมนูย่อยระดับที่สูงกว่า

ฐานข้อมูลของโปรแกรมประยุกต์

ภายในระบบเมนู Direct Access 5.0 จะมีฐานข้อมูลเก็บรายการไฟล์โปรแกรมประยุกต์เอาไว้มากมายถึง 677 โปรแกรม ดังรูปที่ 20 ซึ่งจะมีข้อมูลชื่อโปรแกรม ชื่อบริษัทผู้ผลิตและประเภทของโปรแกรม เราจะขอดูข้อมูล เพิ่มแก้ไขข้อมูลไฟล์โปรแกรมประยุกต์ด้วยการเรียกใช้คำสั่ง SEARCHDB.EXE โปรแกรมจะไปเรียกข้อมูลในไฟล์ FSEARCH.DAT มาแสดง โดยมีไฟล์อินเด็กซ์ของการเรียงลำดับ FSEARCH.IDX มาประกอบด้วย

ในรูปที่ 20 เป็นการเรียงลำดับข้อมูลตามชื่อโปรแกรม เราอาจเปลี่ยนให้ข้อมูลไปเรียงลำดับตามชื่อ บริษัท หรือเรียงตามประเภทซอฟต์แวร์ ด้วยการกดปุ่มฟังก์ชันคีย์ F4 นอกจากนี้เรายังสามารถเพิ่มข้อมูล ลบข้อมูล และแก้ไขข้อมูลด้วยการกดปุ่มฟังก์ชันคีย์ F1, F2 และ F3 ตามลำดับ กรณีการเพิ่มเติมข้อมูลเมื่อได้รับซอฟต์แวร์ใหม่มาแล้วไม่มีในฐานข้อมูล การกดฟังก์ชันคีย์ F1 เราจะได้หน้าจอภาพดังรูปที่ 21 ให้ป้อนชื่อโปรแกรม ชื่อบริษัทผู้ผลิต ประเภทซอฟต์แวร์ และชื่อโปรแกรมที่สามารถเรียกมาทำงานได้ ส่วนรายการ Filename1 หรือ Filename2 จะเป็นชื่อไฟล์ที่ต้องบรรจุในไดเรคทอรีเดียวกับชื่อโปรแกรมที่ต้องการเรียกมาใช้ ในฐานข้อมูลซอฟต์แวร์ของไดเรคแอ็กเซสจะแบ่งประเภทซอฟต์แวร์เป็น 16 ชนิด ตามที่แสดงไว้ทางด้านขวาของรูปที่ 21

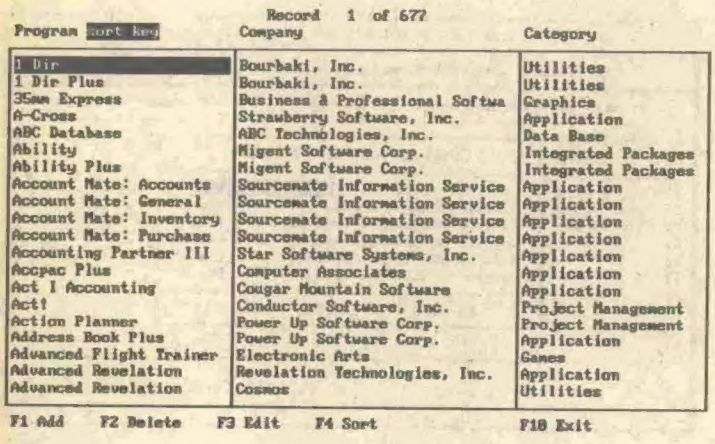

รูปที่ 20 ข้อมูลในฐานข้อมูลซอฟต์แวร์ต่าง ๆ

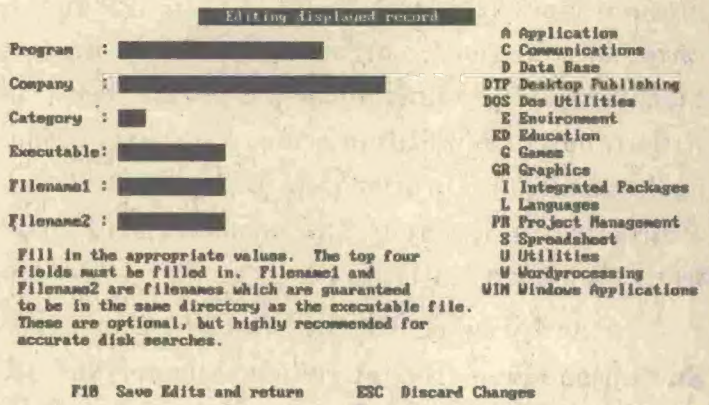

รูปที่ 21 การเพิ่มรายการซอฟต์แวร์ในฐานข้อมูลของไดเรคแอ็กเซส

สรุป

ระบบเมนูจัดเป็นโปรแกรมยูทิลิตี้ที่มีประโยชน์ ทำให้ผู้ใช้สามารถเรียกใช้โปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ ได้ง่ายและสะดวก โดยไม่ต้องเรียนรู้วิธีการใช้งานดอสมาก่อนเลยก็ได้ จึงเหมาะสำหรับทั้งผู้ใช้คอมพิวเตอร์ระดับผิวเผินนาน ๆ สักครั้งหนึ่ง และผู้ใช้ระดับเชี่ยวชาญอีกด้วย โปรแกรมสร้างเมนูรุ่นใหม่ ๆ ได้มีการพัฒนามานานพอควรแล้ว จึงมีลักษณะพิเศษต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การสร้างรายการเมนูอย่างอัตโนมัติ การควบคุมเรียกใช้งานโปรแกรมประยุกต์ การบันทึกติดตามการเรียกใช้โปรแกรม ฯลฯ

โปรแกรม Direct Access 5.0 เป็นซอฟต์แวร์ด้านจัดการเมนูที่ได้รับความนิยมมากโปรแกรมหนึ่ง เพราะมีลักษณะพิเศษต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ขณะเดียวกันจะใช้ในการตรวจสอบไฟล์ที่อาจเสียหรือติดไวรัสให้กับเราได้เป็นอย่างดี มีระบบความปลอดภัยให้กำหนดชื่อผู้ใช้และรหัสโครงการ ตลอดจนรหัสผ่านได้หลายระดับทำให้สะดวกต่อการจัดวางระบบและการใช้งานมาก น่านำมาทดลองใช้มากทีเดียว